

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14.8.2007 v trestní věci obžalovaného 1. *Mgr. P████ P████*, nar. █████ v █████, okres Jindřichův Hradec, trvale bytem █████, tč. bytem █████, a 2. *L████ Z████*, roz. *Z████*, dříve *H████*, nar. █████ v █████, okres Písek, trvale bytem █████, *t a k t o*:

Odvolání *státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever* proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 24.4.2007 čj. 2 T 84/2006 – 830 se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byli oba shora jmenovaní obžalovaní zproštěni podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby, kterou jim bylo kladeno, že obžalovaný *Mgr. P████ P████* měl jako svědek dne 4.2.2003 v době od 8,00 hodin do 8,50 hodin při výslechu vedeném policejním orgánem na Policii ČR, OŘ v Českých Budějovicích v Plavské ulici č. 2, a dne 15.1.2004 v době od 14,16 do 15,03 hodin při výslechu u hlavního líčení u Okresního soudu v Českých Budějovicích, a obžalovaná *L████ Z████* měla jako svědek dne 4.2.2003 v době od 10,30 hodin do 11,15 hodin při výslechu vedeném policejním orgánem Policie ČR, OŘ v Českých Budějovicích v Plavské ulici č. 2, a dne 22.4.2004 v době od 13,40 do 14,28 hodin při výslechu u hlavního líčení u Okresního soudu v Českých Budějovicích v trestní věci vedené proti obviněnému *V████ H████*, nar. █████ pod ČTS: ORCB-1694/TČ-OK-2002, v níž byl Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp.zn. 27T 68/2003 pravomocně odsouzen pro trestný čin podvodu podle § 250 odst.1, 3 písm. b) tr. zákona, ačkoliv byli oba jako svědci řádně poučeni i podle ustanovení § 175 tr. zákona o následcích křivé výpovědi, uvést nepravdivě, že byli dne 5.8.2000 v █████ v domě čp. █████ přítomni podpisu závěti zůstavitelkou *T████ R████*, nar. █████, přičemž na základě revizního znaleckého posudku Kriminálního ústavu Praha pod čj. KUP-1244-KI-3-2004 ze dne 26.1.2005 z oboru písmoznalectví bylo prokázáno, že se nejedná o pravý podpis zůstavitelky *T████ R████*, nýbrž jde o padělek typu napodobeniny z volné ruky, kdy tato okolnost měla podstatný význam pro soudní rozhodnutí, čímž měli spáchat trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst.1 písm. a) tr. zákona. Z použitého důvodu zproštění je zřejmé, že okresní soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání zaměřené v neprospěch obou obžalovaných do výroku o vině státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever, když v tomto opravném prostředku citoval výrok napadeného rozsudku i jeho odůvodnění, a dále poukázal na to, že podle závěrů okresního soudu jediný svědek, který do celé záležitosti mohl vnést světlo, je svědek *V████ H████*, který využil svého práva a ve věci nevypovídal. Ostatní důkazy, které měl soud k dispozici (zejména výpovědi svědkyně *K████* a svědkyně *N████*), nedostačují podle jeho názoru k tomu, aby bylo prokázáno, že

obžalovaní vědomě a úmyslně vypovídali nepravdu při výsleších, které jsou shora specifikovány. Další svědci JUDr. P█████, PhD., a Ing. M█████ pouze potvrdili, že oba obžalovaní byli před svými výpověďmi při hlavním líčení řádně poučeni, což ostatně ani nikdo nezpochybňoval. Odvolatel poukázal i na ty závěry okresního soudu, podle kterých nebylo prokázáno, že by oba obžalovaní nebyli přítomni podpisu závěti osobou, kterou jim svědek H█████ představil jako svoji tetu, paní R█████. Dále okresní soud v odůvodnění svého rozsudku poukázal na to, že nedošel k závěru, že by jednotlivé důkazy tvořily spolu celek, kterým by byla vina obžalovaných prokázána, i když připustil pochybnosti o tom, zda byli přítomni obžalovaní podpisu závěti ze strany skutečné osoby zemřelé R█████ či zda vůbec byli přítomni jakémukoliv podpisu. V daném případě byly vyvozeny pochyby tedy jak o vině obou obžalovaných, tak i o jejich nevině. Proto okresní soud podle zásady in dubio pro reo rozhodl o tom, že se oba obžalovaní obžaloby zprošťují. Odvolatel poukázal na to, že s tímto hodnocením důkazů se nelze ztotožnit, a to zvláště s odůvodněním, které je popsáno v rozsudku. Zprošťující výrok neobsahuje citaci právní věty zmíněnou ustanovením § 226 písm. a) tr. řádu tak, jak stanoví § 222 odst.2 tr. řádu. Dále též ve výroku rozsudku, patrně administrativní chybou, není uvedeno správné označení trestného činu, pro který byli obžalovaní stíháni a pro který na ně byla podána obžaloba.

Odvolatel zdůraznil, že okresní soud oba obžalované zprostil obžaloby, když nevezal za prokázané, že se stal skutek, pro nějž byli stíháni. Z průběhu přípravného řízení, ale i dokazování při hlavním líčení, je však zřejmé, že k události došlo v plném rozsahu tak, jak je uvedeno ve výroku obžaloby. Obžalovaní jako svědci před soudem a policejním orgánem ve věci dnes již odsouzeného H█████ uvedli nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro rozhodnutí, a to nepravdu ohledně pořízení závěti T█████ R█████, když setrvali na svém tvrzení, že byli přítomni jejímu podpisu na závěti. V trestním řízení vedeném ve věci sp.zn. 27T 68/2003 u Okresního soudu v Českých Budějovicích bylo prokázáno, že podpis na závěti není pravým podpisem zůstavitelky T█████ R█████. Z toho odvolatel vyvozuje, že je zřejmé, že obžalovaný Mgr. P█████ a L█████ Z█████ přítomni podpisu závěti vůbec nebyli, když T█████ R█████ závěť nepodepsala. T█████ R█████ byla osobou velmi opatrnou vůči svému majetku i vůči sobě samé, do domu nepouštěla téměř žádné návštěvy a vždy si účel návštěvy ověřila. Bylo rovněž zjištěno, že T█████ R█████ v letních měsících roku 2000, kdy byla pořízena závěť, dům na delší dobu neopustila, takže je nepravděpodobné, aby V█████ H█████ umístil do jejího domku cizí starší paní, která by sehrála úlohu ohledně podepisování závěti za zůstavitelku. To jsou již vykonstruované úvahy, nepodložené a neprokázané. S touto verzí se ostatně vypořádal již Okresní soud v Českých Budějovicích v odůvodnění odsuzujícího rozsudku ve věci V█████ H█████.

Z toho odvolatel vyvozuje, že oba obžalovaní vědomě vypovídali nepravdu před policejním orgánem i před okresním soudem, i když byli v procesním postavení svědků řádně poučeni, přesto tvrdili, že byli přítomni při podpisu závěti. V trestním řízení V█████ H█████ byl vypracován znalecký posudek, jehož závěry jednoznačně svědčí o tom, že podpis na závěti, kterou předložil V█████ H█████, není pravým podpisem T█████ R█████, nýbrž jde o padělek typu napodobeniny. Tyto okolnosti byly prokázány i listinnými důkazy již v přípravném řízení. V průběhu hlavního líčení obžalovaný Mgr. P█████ a obžalovaná Z█████ využili svého práva a odmítli vypovídat. Rovněž svědek H█████ odmítl vypovídat. Není logické, aby V█████ H█████ vydával jinou osobu za T█████ R█████ a aby takto stará osoba před obžalovanými na první pokus napodobila podpis T█████ R█████, a to bez jakéhokoliv vzoru, protože nikdo nemluvil o tom, že by si tato osoba představující T█████ R█████ podpisy zkoušela. Obžalovaní přítomni podpisu T█████ R█████ nebyli, neboť jak

je výše uvedeno, revizní znalecký posudek v závěrech jednoznačně uvádí, že podpis, který je uveden na předložené závěti, je padělek se snahou k napodobenině. Krajský soud v Českých Budějovicích ve věci obžalovaného H. potvrdil rozsudek Okresnímu soudu v Českých Budějovicích, uznal jeho vinu, ale uložil jiný trest. Z toho se uzavírá, že oba obžalovaní svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 2 písm. a) tr. zákona, když úmyslně uvedli nepravdu, a to v postavení svědka, ačkoliv byli jako svědci řádně poučeni ve smyslu trestního řádu a trestního zákona jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Rozsudek okresního soudu se jeví jako nepřezkoumatelný, když obsah odůvodnění naznačuje spíše zproštění obžaloby z důvodů uvedených v § 226 písm. c) tr. řádu.

S ohledem na tyto skutečnosti bylo krajskému soudu navrženo, aby jako soud odvolací napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. c) tr. řádu zrušil ve výroku a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost zprošťujícího výroku rozsudku, a to zejména z hlediska vytykaných vad. Přezkoumal také správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, a neshledal odvolání státního zástupce důvodným, byť musí podotknout, že zejména pokud jde o formální vady, které jsou napadenému rozsudku vytčeny včetně nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku, s těmito výtkami se krajský soud ztotožňuje. Jelikož však dospěl k závěru, že okresní soud dospěl ke správným skutkovým i právním závěrům, byť je v rozporu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu adekvátně neodůvodnil, bylo přesto odvolání zamítnuto s tím, že krajský soud úvahy, které by bylo možné očekávat v odůvodnění rozhodnutí okresního soudu, sám uvede v odůvodnění rozhodnutí svého, a to v zájmu rychlosti řízení. Současně se také vyjádří k jednotlivým námitkám odvolatele.

Pokud jde o formální námitky, pak je pravdou, že okresní soud neinkorporoval do výroku svého rozhodnutí právní větu ustanovení § 226 písm. a) tr. řádu a neuvedl tedy výslovně, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni. Rovněž tak nesprávně označil obžalobou stíhaný trestný čin, když správně jde o trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 2 písm. a) tr. zákona. Rovněž nelze tvrdit, že by okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí, které je stěžejí delší jedné strany formátu A4 v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu stručně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly, případně jak se vypořádal s obhajobou a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce zejména viny.

Jak bylo však již shora naznačeno, tato pochybení neměla vliv na faktickou správnost rozhodnutí okresního soudu. Stejně tak na správnost rozhodnutí okresního soudu neměl vliv nevytčená procesní vada, když ve věci byli vyslýcháni postupně dva předsedové senátu Okresního soudu v Českých Budějovicích, a to aniž by s přihlédnutím k ustanovení § 99 odst. 2 tr. řádu a § 81 zák. 6/2002 Sb. bylo doloženo do spisového materiálu, že byli předsedou soudu zbaveni mlčenlivosti o skutečnostech, o kterých se dozvěděli při výkonu funkce soudců. S ohledem na to, že výpověďmi těchto svědků mělo být v podstatě zjištěno jen to, zda oba obžalovaní byli řádně poučeni o svých procesních povinnostech v roli svědků včetně trestnosti případně nepravdivé či křivé výpovědi, nejde také o vadu zásadní a podstatnou, neboť případnou absenci poučení nikdo v rámci trestního řízení nenamítal a

existence tohoto poučení je dostatečně zřejmá z obsahu protokolů o proběhlých hlavních líčení i z obsahu protokolů o výslechu těchto svědků, dnes obžalovaných, před policejním orgánem, když ani zde obsah těchto listin, které mají povahu listin veřejných, není rozporován, a je tedy na místě brát za prokázané to, co je v jejich obsahu uvedeno.

Okresní soud v rámci svého stručného odůvodnění správně poukázal na to, že oba obžalovaní využili svého práva a v hlavním líčení nevypovídali, stejně tak využil svého práva a ve věci nevypovídal svědek H■■■■. Jestliže byli obžalovaní vyslechnuti v rámci řízení přípravného po sdělení obvinění, pak oba setrvali na svých tvrzeních, že úkonu spočívajícího v podpisu závěti T■■■■ R■■■■ se zúčastnili a pakliže oběma byla předestřena ta skutečnost, že znalecký posudek z oboru písmoznalectví takovouto možnost vyvrací, pak oba jako jediné možné vysvětlení připouštěli to, že dnes již odsouzený H■■■■ jim představil osobu odlišnou od osoby R■■■■, která pak před nimi pořídila závěť. Více v této věci nevypovídali.

Odvolatel namítl, že v řízení vedeném ve věci sp.zn. 27 T 68/2003 u Okresního soudu v Českých Budějovicích bylo prokázáno, že podpis na závěti není pravým podpisem zůstavitelky T■■■■ R■■■■. Tento závěr vyplynul již ze samotného pravomocného rozhodnutí okresního soudu o vině dnes již odsouzeného V■■■■ H■■■■ a proto ani Krajský soud v Plzni s tímto závěrem nepolemizuje, byť připomíná skutečnost, která je odvolateli dobře známa, že tento závěr nebyl znalci přijat jednoznačně a že ne veškeré posudky ve věci pořízené z oboru písmoznalectví takovýto závěr jednoznačně a určitě podporovaly. Přesto je další polemika v tomto směru s ohledem na pravomocné rozhodnutí ve zmíněné věci zbytečná. Odvolatel z toho však automaticky vyvozuje, že je tedy zřejmé, že Mgr. P■■■■ a L■■■■ Z■■■■ podpisu přítomni nebyli. Navazuje tak v podstatě na odůvodnění zmíněného odsuzujícího rozsudku sp.zn. 27T 68/2003, na které i výslovně, pokud jde o argumentaci, odkazuje. Krajský soud měl tento rozsudek okresního soudu v dané trestní věci k dispozici, stejně jako i obsah spisu týkajícího se odsouzeného H■■■■, a může tedy konstatovat, že přímo v textu rozsudku okresní soud dal podnět k zahájení trestního stíhání obžalovaných Mgr. P■■■■ P■■■■ a L■■■■ Z■■■■ minimálně pro podezření ze spáchání trestného činu křivé výpovědi podle § 175 odst.1 tr. zákona. Okresní soud v Českých Budějovicích se již v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval tou možností, že obžalovaný zavezl svědky do Horní Radouň a jako T■■■■ R■■■■ jim představil osobu, která ve skutečnosti T■■■■ R■■■■ nebyla. Současně připustil, že popis, který obžalovaní, ve zmíněné trestní věci svědci, podali ve vztahu k T■■■■ R■■■■ i k jejímu domu, je v celku adekvátní. Variantu, že by T■■■■ R■■■■ hrála její vrstevnice, soud zcela vylučuje, neboť považuje za nemožné, aby se žena ve věku kolem 80 roků věku podrobila něčemu podobnému. Z toho vyvozuje, že je pravděpodobnější, že k podpisu sporné závěti svědky došlo na jiném místě, nikoliv na místě, kde byla závěť podepsána zůstavitelkou, resp. jinou osobou. Z toho se vyvozuje, že oba jmenovaní vypovídali křivě.

Nad rámec trestného řízení se doplňuje, že svědek B■■■■ P■■■■ v podstatě vyloučil možnost, že by byla zůstavitelka schopna závěť sama přečíst. Jako osoba neschopná číst a slyšící velmi obtížně tedy měla pořídit závěť zcela jiným způsobem, přičemž se poukazuje i na to, že pokud obsah závěti předčítal zůstavitelce obžalovaný, který byl jediný závětním dědicem a pokud závěť byla podepsána před dvěma svědky, aniž by bylo zmíněno, že zůstavitelka není schopna číst a psát, je taková závěť neplatná. Takovéto závěry Okresní soud v Českých Budějovicích, které jsou konstatovány proto, že na ně odvolatel odkazuje, se tedy opírají zejména o výpověď svědka P■■■■, který mimochodem sám přesvědčil T■■■■ R■■■■, aby mu podepsala vklad svého transformačního podílu v družstvu do akciové

společnosti – je zajímavé, že o způsobilosti zůstavitelky k tomuto úkonu svědek pochybnosti neměl a nebo je nepublikoval, neboť by šly k jeho tíži. Současně tento svědek ale uváděl, jak nesmírně byla T████ R████ opatrná, pokud jde její majetek a tvrdil, že by za života nikomu nic neodkázala, i když se fakticky bez jakékoliv konzultace s další osobou zřekla možnosti nakládat se svým majetkem a vložila jej do akciové společnosti. To nesouvisí přímo s aktuálním trestním stíháním, ovšem relativizuje to hodnotu výpovědi tohoto svědka. Krajský soud současně poukazuje na zprávu ošetřujícího lékaře zůstavitelky MUDr. F████ K████ založenou na čl. 163 spisu, který uvedl jako lékař sledující v pravidelných intervalech zůstavitelku, že se dne 5.8.2000 z lékařského hlediska pořízení závěti mohla úspěšně zhostit, byť se jedná toliko o jeho dohad. Nicméně jde o vyjádření odborníka, nikoliv o tvrzení souseda, o které se opírá odůvodnění zmíněného rozhodnutí. Toto uvádí krajský soud jen proto, aby bylo zřejmé, že se necítí být vázán závěry Okresního soudu v Českých Budějovicích, pokud jde o odůvodnění rozhodnutí, čehož se v podstatě odvolatel domáhal.

Obžalovanému Mgr. P████ P████ je také kladeno do jisté míry za vinu určité nestandardní chování při podpisu závěti, zejména s ohledem na jeho právní vzdělání. Podle § 476b občanského zákoníku závěť, kterou nenapsal zůstavitel vlastní rukou, musí vlastní rukou podepsat a před dvěma svědky současně přítomnými výslovně projevit, že listina obsahuje jeho poslední vůli. Svědci se musí na závěť podepsat. Je faktem, že v souladu s vyjádřeními tohoto obžalovaného již v předchozím řízení ve svědeckém postavení skutečně tento předpis neukládá svědkovi výslovně jakékoliv ověřování totožnosti zůstavitele. Dá se předpokládat, že zákonodárce měl na mysli, že podpisu budou přítomny osoby, kterým je totožnost zůstavitele známa. V daném případě to tak nebylo a přes námitky, které byly vůči postupu obžalovaného P████ na rozdíl od postupu obžalované Z████, která nemá právní vzdělání, vzneseny, nebylo jim zároveň vytčeno jakékoliv právní pochybení. Je totiž faktem, že oba tito obžalovaní tvrdili shodně ve všech svých svědeckých výpovědích, které jsou jim kladeny za vinu, že dorazili do Horní Radouň, šli do konkrétního stavení, kde se jim konkrétní osoba jako T████ R████ představila, byla jim představena jejich společným známým, o jehož slovu neměli důvod pochybovat a občanský průkaz od ní nevyžadovali. Pouze odsouzený H████ tvrdil, že občanský průkaz ležel na stole, oba obžalovaní shodně vypověděli, že jej tam ležet neviděli, ovšem s ohledem na nepořádek, který je zmíněn v těchto výpovědích, i který vyplývá z výpovědi ve věci slyšených sousedů není vyloučeno, že občanský průkaz na stole ležet mohl, aniž by jej obžalovaní zaregistrovali, i když toto nepovažuje ani krajský soud pravděpodobné, neboť pak by musel připustit, že byli přítomni oba obžalovaní podpisu závěti skutečnou zůstavitelkou T████ R████, což by bylo v rozporu se závěry pravomocného rozhodnutí o vině odsouzeného V████ H████. Přesto je na tomto místě nutné zdůraznit, že oba obžalovaní netvrdili ani v jedné ze svých výpovědí, že byli přítomni u závěti osoby, jejíž totožnost ověřili a ve které zjistili T████ R████, ale tvrdili, že byli u podpisu závětní listiny osoby, která se jim jako T████ R████ představila.

Odvolatel nepovažuje jakýsi komplot odsouzeného V████ H████ vůči obžalovaným, v rámci kterého by je využil, za pravděpodobný. Přesto však v odůvodnění svého opravného prostředku uvádí, že je nepravděpodobné (nikoli nemožné), že by V████ H████ umístil do domku zůstavitelky cizí starší paní, která by sehrála úlohu ohledně podepisování závěti za zůstavitelku. To je poměrně přesné podchycení stavu věci, skutečně je tato možnost nepravděpodobná, ale není vyloučená, a to je právě důvod, proč byli obžalovaní obžaloby zproštěni a proč toto rozhodnutí okresního soudu považuje krajský soud za správné. Nemůže totiž s veškerou potřebnou jistotou vyvrátit obhajobu obžalovaných a zcela vyvrátit verzi, že obžalovaní byli určitými oběťmi komplotu již odsouzeného V████ H████.

Jestliže odvolatel kupříkladu sám v opravném prostředku uvádí, že zůstavitelka do domku nepouštěla téměř žádné návštěvy a vždy si napřed případné návštěvy ověřila, tak tomu bylo ostatně i v tomto případě, kdy podle tvrzení zúčastněných osob nejprve zaklepalí na okno a teprve po zjištění toho, kdo za ní jde, dveře otevřela a do domu je vpustila. Ostatně i svědka P■■■■, když jí přinesl k podpisu jiné listiny, do domu vpustila s ohledem na jeho znalost, aniž by se musel k ní jaksi dopředu objednávat. Rovněž bylo potvrzeno i zprávou lékaře, že to byl právě V■■■■ H■■■, kdo doprovázel na ošetření zůstavitelku a jeho styk ze zůstavitelkou potvrdili nejen jeho příbuzní, kteří byli slyšeni v jeho trestní věci jako svědci, ale i určitý rozsah jeho návštěv zůstavitelky potvrdili i ostatní obyvatelé vesnice.

Část svědků slyšených v trestní věci odsouzeného V■■■■ H■■■, zejména příbuzní, kteří v důsledku zmíněné závěti přišli o svůj podíl na dědictví, ať již jde o svědka I■■■ či jeho rodinné příslušníky, vyvrací vůbec možnost, že by se mohla zůstavitelka rozhodnout pořídit závěť, část svědků takovouto možnost připouští, zejména jde o příbuzné - sestru, bratra či rodiče obžalovaného. Faktem je, že i nezávislý svědek Ing. K■■■■ radil v daném období odsouzenému H■■■■ se stylizací závěti. Rovněž je faktem, že nelze pominout okolnosti, které byly v průběhu trestního řízení zjišťovány za tím účelem, aby bylo případně možné prokázat nepravdu v tvrzení svědků P■■■ a Z■■■■, dnes obžalovaných. Zde má krajský soud na mysli zprávy o aktuálním počasí, které byly vyžádány, zprávy od nadřízeného Mgr. P■■■, ze kterých vyplynulo, že neměl dovolenou, ani nebyl v pracovní neschopnosti v období, kdy měl být přítomen podpisu závěti, zprávu z letiště Ruzyně, ze které nebylo prokázáno, ovšem ani vyvráceno, že by případně některý z obžalovaných vycestoval v daném období z ČR letecky a nemohl být přítomen tedy při podpisu smlouvy apod.. Rovněž nelze pominout, že ať by již šlo o poměrně dobrou domluvu odsouzeného H■■■ s obžalovanými a nebo ať již jde o projev toho, že obžalovaní skutečně v bydlíšti T■■■■ R■■■■ byli a s osobou za ní se vydávající hovořili, je faktem, že jak bydlíště zůstavitelky, tak její osobu vcelku adekvátním způsobem popsali, stejně tak, jako i třeba její problémy s podpisem, který trval delší dobu a v tomto směru lze odkázat na tvrzení svědka P■■■, že i jemu předložené listiny skutečně dlouho podepisovala. Z toho, že osoba, která před svědky měla podepsat závěť, si podpis před nimi nezkoušela, nelze podle náhledu odvolacího soudu přece vyvozovat, že proto napodobení podpisu není reálné. Pokud by skutečně zosnoval odsouzený H■■■ určitý komplot, v rámci kterého by obžalované využil, pak nepochybně kdokoliv by s ním spolupracoval, měl by více nežli dost času na to, aby podpis poškozené zůstavitelky R■■■■ cvičil a rozhodně by bylo naopak zcela nelogické, kdyby se o to pokoušel právě až před obžalovanými. Zde se znovu podotýká, že Ing. K■■■■ potvrdil konzultace s odsouzeným H■■■■ ohledně závěti, takže je evidentní, že odsouzený její podpis (ať již ho chtěl zajistit jakoukoli formou) po určitou dobu plánoval.

Rovněž nelze zcela spolehlivě usoudit, z čeho odvolatel vyvozuje, že bylo zjištěno, že T■■■■ R■■■■ v letních měsících roku 2000 dům na delší dobu neopustila. Bylo prokázáno, že v daném období nebyla hospitalizována, ale to je v podstatě vše, jinak měl soud k dispozici jen obecná tvrzení o tom, jakým způsobem se zdržovala či nezdržovala svědkyně doma, když je zřejmé, že svoji domácnost rozhodně neopouštěla pravidelně. To však ještě neprokazuje, že právě dopoledne dne 5.8.2000 musela nutně být ve svém bydlíšti přítomna. Nelze si nepovšimnout potvrzení založeného na čl. 53 spisu, podle kterého obecní úřad cestou starosty J■■■ K■■■ potvrdil, že odsouzený V■■■■ H■■■ o T■■■■ R■■■■ pečoval, pravidelně za ní do jejího bydlíště dojížděl. Stejně tak potvrdil lékař MUDr. L■■■ K■■■, že právě odsouzený V■■■■ H■■■ zemřelou R■■■■ doprovázel do jeho ordinace a nebo jí jezdil pro předpisy léků, které přímo vyzvedával v lékárně. Obdobně potvrdil i MUDr. L■■■ Ž■■■,

že odsouzený H■■■■ takřka pravidelně doprovázel paní R■■■■■ při pravidelných opakovaných kontrolách v ORL ambulancích – čl. 50-51 spisu. Krajský soud se rozhodně nechce pouštět do nepodložených tezí a myšlenkových konstrukcí, ale dovozuje z těchto zpráv tu okolnost, že k odsouzenému V■■■■■ H■■■■■ chovala zůstavitelka T■■■■■ R■■■■■ nepochybně jistou důvěru, když to byl právě on, kdo ji doprovázel na návštěvy k lékařům, opatřoval jí léky apod., a za takovéto situace jistě by to byl také právě on, kdo by věděl, ve které době je či případně není, třeba právě s ohledem na lékařské vyšetření, jmenovaná ve svém bydlišti přítomna.

Podotýká se rovněž, že ani z obsahu podaného opravného prostředku, ani z jakékoliv části spisového materiálu není zřejmé, že se obžalovaní navzájem před tím, nežli je kontaktoval odsouzený V■■■■■ H■■■■■, znali, že by měli k sobě navzájem či k osobě V■■■■■ H■■■■■ takové vazby, které by je vedly k tomu, aby se v jeho prospěch dopustili velmi závažného protiprávního jednání, a to protiprávního jednání, které mohlo mít pro ně velmi závažné důsledky, a to zejména v případě obžalovaného Mgr. P■■■■■ P■■■■■.

Za této situace krajský soud konstatuje, že souhlasí se skutkovými závěry okresního soudu v tom směru, že vina obžalovaných nebyla prokázána. Pokud jde o použitý důvod zproštění obžalovaných podle § 226 písm. a) tr. řádu, pak samozřejmě je třeba v daném případě zvážit, co je vlastně podstatou skutku, kterým lze naplnit skutkovou podstatu trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst.1 písm. a) tr. zákona. Podstatou tohoto jednání je ta okolnost, že dotčená osoba úmyslně vypoví jako svědek před soudem či policejním orgánem nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí takového orgánu. To, že výpověď obou obžalovaných nepochybně zásadní význam pro rozhodnutí v trestní věci obžalovaného a dnes odsouzeného V■■■■■ H■■■■■ měla, je zcela nepochybné a krajský soud považuje za nadbytečné tuto okolnost zdůvodňovat, ale pakliže podstatou stíhaného skutku z hlediska právního je ta okolnost, že svědci vědomě vypověděli nepravdu, ne ta okolnost, že ve věci vůbec vypovídali, pak musí krajský soud konstatovat, že skutečně je dán důvod pro zproštění obžalovaných obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu, neboť takto skutek prokázán nebyl. S ohledem na teorii totožnosti a jednoty skutku je samozřejmě krajskému soudu známo, že byť částečná totožnost jednání či následku vede k zachování totožnosti skutku, v daném případě ale absentuje právě subjektivní stránka trestného činu, resp. absentuje prokázání této subjektivní stránky v takovém rozsahu, že nelze žalovaný skutek za prokázáný považovat a není tedy podle názoru krajského soudu na místě uvažovat o jiném důvodu zproštění v tom smyslu, že by k danému jednání kupříkladu došlo, ale že by nebylo na místě posoudit je jako trestný čin. Za zcela nemožné pak považuje krajský soud postupovat podle § 226 písm. c) tr. řádu, tedy zprostit obžalované obžaloby proto, že by nebylo prokázáno, že právě oni tento skutek spáchali, a to s ohledem na to, že v daném případě trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst.2 písm. a) tr. zákona mohli spáchat právě a jen oni. Žádná jiná osoba v daném postavení k dané otázce vyslýchána nebyla a nepřipadá v úvahu, aby tedy případná trestní odpovědnost dopadla na někoho jiného, nežli právě na obžalované.

Krajský soud tedy shrnuje, že bez ohledu na to, že rozhodnutí okresního soudu nebylo právě obsažně odůvodněno a bez ohledu na jisté drobné formální vady, které odvolatel správně zmínil ve svém opravném prostředku, považuje v souhrnu rozhodnutí okresního soudu za skutkově i právně správné, tak jak bylo již shora odvozeno. Proto odvolání státního zástupce jako nedůvodné postupem podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni dne 14.8.2007

JUDr. Petr Poledne, v.r.
předseda senátu

Vypracoval: Mgr. Miloslav Sedláček, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Votípková